

EU:s misslyckade ekonomiska projekt : valutaormen, ERM 1 och EMU - EU på väg mot en övermäktig valutaunion och en politisk superstat - Storbritannien sätter omförhandling och folkomröstning om EU- medlemskapet på dagordningen

1. Intern devalvering och åtstramning

Valutaunionen EMU:s ”interna devalveringar”, dvs kostnadsminskningar genom sänkta löner och avskedanden, och åtstramningar av statsbudgetarna slår hårt på efterfrågan och fortsätter att skörda sina offer i Grekland, Portugal och Spanien. Konkurrenskraften kan inte meddetsamma återställas genom egna, rörliga valutor som faller i värde och i motsvarande mån förbilligar deras export av varor och tjänster för utlandet samt den utländska turismen, eftersom de nationella valutorna förlorats och ersatts av euron. Oförmågan att skiva ned statsskulderna och därmed lätta på den tunga räntebördan i statsbudgetarna förlänger svältkuren. När bankerna höll på att krascha skulle de gamla ägarna räddas och skattebetalarna fick bara bidra med pengar. Spanien hade, liksom Irland, inte problem med balansen i statsbudgeten innan fastighetsbubblan sprack, men skattebetalarna fick ta över notan för de ruttna lånen och fick statsskuldproblemet på halsen. Fastighetsrallyt kunde inte förhindras genom kraftigt höjda räntor och andra åtgärder, för penningpolitiken var centraliserad till Europeiska Centralbanken (ECB) i Frankfurt vars politik baseras på ett genomsnitt i eurozonen.

Åtstramningar blev parollen för dagen i hela eurozonen enligt stabilitetspakten när krisen blev akut 2010 i Grekland. Att åtstramningarna i statsbudgeten tillsammans med minskad efterfrågan från den privata sektorn skulle kunna leda till recession, ekonomisk tillbakagång fanns inte på kartan för så kallade experter. Som ekonomipristagaren Paul Krugman påpekat i en kolumn: ”Exempelvis påstod Europeiska centralbankens chef självsäkert 'att idén att åtstramningar skulle kunna utlösa en stagnation är felaktig'.” DN 15/1 -13

2. Greklands ekonomi fortsätter att krympa liksom Spaniens. Arbetslösheten fortsätter att stiga

Greklands centralbankschef Giorgos Provopoulos presenterade den 12 december i fjol ”en penningpolitisk rapport inför en parlamentskommitté i går, enligt Bloomberg News.

Han sade att ekonomin kommer att krympa sammanlagt 24 procent 2008 -2013.” Greklands ekonomi väntades sjunka med mer än 6 procent 2012. SvD 13/12 -12

”I stället för ett utlovat budgetunderskott på sex procent av BNP går Spanien mot nio procent för 2012.” SvD 20/1 -13

”Arbetslösheten i Spanien fortsätter att stiga och nådde den nya rekordnivån 26 procent under det fjärde kvartalet 2012, enligt siffror från landets statistikmyndighet. Det är den högsta arbetslösheten sedan slutet av Franco-eran i mitten av 1970-talet.

Sex miljoner människor var arbetslösa vid årsskiftet. Kvartalet innan var arbetslösheten 25 procent. TT-Reuters” SvD 25/1 -13

Ungdomsarbetslösheten närmar sig 60 procent både i Spanien och Grekland, vilket är ohållbart. Den sociala misären breder ut sig i massarbetslöshetens spår.

3. Världshandeln och -arbetslösheten påverkas

Den haltande importefterfrågan från EU-länderna påverkar världshandeln.

Världsbanken har i sin halvårsrapport justerat ner sin prognos för världsekonomin 2013 från en tillväxt på 3 procent i junirapporten till 2,4 procent mot 2,3 procent förra året. SvD 20/1 -13

FN:s internationella arbetsorganisation ILO skrev i sin årliga rapport enligt generaldirektören Guy Ryder om den globala arbetslösheten, att ”Jämför man dagens arbetslöshet med 2007, före den globala ekonomiska krisen, går 28 miljoner fler människor utan arbete. Dessutom har 39 miljoner gett upp och lämnat arbetsmarknaden sedan 2007. Det betyder att 67 miljoner fler människor inte har något jobb eller har slutat att söka jobb idag, jämfört med före krisen, enligt ILO.” ...

”- Framtidsutsikterna är inte goda. Arbetslösheten tros fortsätta att öka med 5,1 miljoner människor 2013, och ytterligare tre miljoner 2014. Trenden går i helt fel riktning, säger Guy Ryder.” SvD 22/1 -13

4. Fattigdomen och den sociala misären breder ut sig i spåren av massarbetslösheten, lönesänkningarna och den sociala nedrustningen

I spåren av den tilltagande massarbetslösheten, lönesänkningarna och den sociala nedrustningen breder sig fattigdomen och den sociala misären ut sig i EU.

Svenska Dagbladet återger den 3 januari i år en intervju i den danska tidningen Politiken med Yves Daccord, generaldirektör för Internationella Rödakorskommittén. Tidningen intervjuade i sin tur Svenska Röda korsets generalsekreterare Ulrika Årehed Kågström. ”Nya siffror från EU:s statistiska centralbyrå Eurostat visar att nästan 120 miljoner EU-medborgare lever under den europeiska fattigdomsgränsen.”

”**Ett exempel på** att Europa verkligen befinner sig i en djup kris är att grekiska Röda korset är på väg att gå i konkurs. I Spanien har hela förra årets insamling gått till den egna befolkningen. Enligt Politiken /an/vänder sig cirka två miljoner spanjorer till Röda Korset för att få hjälp, 300 000 av dem beskrivs som extremt utsatta.

Svenska Röda korsets generalsekreterare Ulrika Årehed Kågström, säger att effekterna av den ekonomiska krisen blir allt tydligare i Europa och att de som redan är utsatta drabbas värst.

- Tolv Röda korset inom EU har påbörjat matutdelningsprogram till den egna befolkningen. I Spanien har man nationella kampanjer för att samla in pengar till utsatta spanjorer. Vi vet att många far illa, säger hon till SvD.”

Både Daccord och Årehed varnar för att oroligheter kan uppstå. SvD 3/1 -13

5. EG:s valutaorm, ERM och valutaunionen EMU

Varje gång som Sverige på politisk väg låst kronans växelkurs till EU och dess föregångare EG har stora problem uppstått med räntechocker, kostnadskriser, efterfrågebortfall och arbetslöshet. Det började med bindningen till EG:s valutaorm 1973 och slutade med låsningen från 1991 till euron, som euron förut hette, i den europeiska växelkursmekanism ERM 1, som havererade den 2 augusti 1993, vilket tidigare har redogjorts på vår hemsida i artikeln **2012-08-30** : Den nuvarande eurokrisen är inte den första. Folkomröstningen om EMU måste respekteras: regeringen får inte binda kronan till euron – svenska politiker måste göra klart att en tvångsanslutning till euron från

EU:s sida är ett övergrepp på demokratin och oförenligt med ett fortsatt EU-medlemskap”.

Först lämnade Finland, sedan Italien och England låsningen till den europeiska valutan i ERM 1, medan Sverige ”den svarta onsdagen” den 16 september 1992 höjde räntan till 500 procent för att försvara den låsta växelkursen. Den 19 november släpptes kronan fri och sjönk med ca 25 procent, vilket förbilligade svensk export för utlandet i samma utstäckning och på så vis stimulerades produktion och sysselsättning i Sverige. När riksbankens ränta frigjordes från försvaret av den fasta växelkursen kunde den sänkas och på så vis stimulera investeringarna.

Mellan juli och 19 november fördes en räntechockpolitik för att försvara den låsta växelkursen till den europeiska valutan. Räntor på 12, 16, 24, 75, 20, 500, 50, 40 och 24 procent drabbade svensk ekonomi. / DN 8/9 -12/ Efter valet i september 1991 hade regeringen Bildt efterträtt regeringen Carlsson och från slutet augusti 1992 kom regeringen och S överens om två sparpaket, men förhandlingar 17-18 november om ett tredje blev utan resultat. ”Även för Ingvar Carlsson var syftet att försvara kronan och den fasta växelkursen.” DN 8/9 -12 Under tiden hade valutareserven förötts på meningslösa stödköp av kronor till den omöjliga växelkursen. Och den 19 november tog spelet slut och statsminister Carl Bildt sade på presskonferensen: ”Ett misslyckande ska kallas ett misslyckande!”.

Som moderat ekonomen **Rolf Englund** påpekade - då Torsten Sverenius intervjuade honom och tidigare moderat riksdagsledamoten Margit Gennser samt tio andra experter i boken ”Krona eller Euro? Experternas argument för och emot EMU, Mölndal 2001” : De som var anhängare av den fasta växelkursen har fortfarande inte ekant att de hade fel . Att det misslyckades det går ju inte att förneka, men de de har inte riktigt erkant ännu att det var fel att försöka hålla kronkursen mot marknadens bedömning. ...

Gennser: Carl Bildt har inte förstått vad det var för fel man gjorde. Han sade ju då när kronan blev flytande att : 'Jag förstår inte hur man ska kunna leva med en flytande krona!'. Detta har jag svart på vitt citerat från Financial Times.” , s 125

Två decennier senare verkar Carl Bildt vara orubblig när han efterlyser en livaktigare Europadebatt på Brännpunkt i Svenska Dagbladet den 7 september i fjol. ”På sin höjd ser vi lite konstateranden att det går bra för oss och sämre för andra. Och på det läggs ofta ett nöjt leende över det faktum att vi inte införde euron som också vår valuta. Så ser det förvissat ut just nu. Men vi tenderar att glömma hur annorlunda det var för ett eller två decennier sedan.” Bildt uttrycker sig precis som om erfarenheterna ett eller två decennier tillbaka talar mot den flytande kronan och för låsningen till den europeiska valutan. Men det är fel !

Följden av anslutningen till EU:s växelkursmekanism ERM1 blev ödesdiger. Tusentals företag gick omkull eller fick inskränka. Veckans Affär uppskattade, att arbetslösheten steg med 5 procentenheter.

Det finns också ytterligare en förklaring till det utdragna, fåfänga och förödande fasthållandet av den låsta växelkursen till den europeiska valutan, nämligen att Sverige skulle visa sig vara mogen att gå med i EU.

I maj 1991 band Sverige kronan till ecun och den 1 juli ansökte Sverige om medlemskap i EU.

Nils Lundgren, ekonom som blev utfrysad sedan han redan i september 1992 i en debattartikel hävdade att kronan borde släppas fri, sade om det nya ställningstagandet till EU : ”- Ställningstagandet kom ju i ett krisprogram som omfattade diverse obehagligheter, och 'att lägga ner skolöverstyrelsen samt att gå med i EU'. Det stod nästan längst ner på en lista 1990, i ett

krisprogram. Många häpnade : 'Va, är sossarna för EU?' Det gick fort, detta stora beslut, inom SAP.", a. a. , s 82 Det var inte ett ställningstagande som hade växt fram underifrån. Det kom ovanifrån.

För den borgerliga regeringen som tillträdde efter valet i september 1991 fanns ett politiskt skäl till det utdragna s k kronförsvaret till varje pris. Om hur den dåvarande finansministern Ann Wibble, som avled 2000, tänkte ”vittnar hennes stabschef Ulrika Stuart Hamilton:

- För Anne Wibble handlade kronförsvaret om ett moraliskt åtagande att Sverige inte skulle devalvera igen. Hon ville att Sverige skulle visa Europa att vi var mogna att gå med i EU genom att vi höll fast växelkurs mot ecun. ” DN 8/9 -12

Det är ett argument som hade förödande ekonomiska konsekvenser.

Carl Bildt är orubblig fortfarande och ser inte felet. ”Han ser det alltjämt som ett misslyckande att man till sist tvingades släppa den fasta växelkursen. Det är inte med glädje som Carl Bildt ser tillbaka på torsdagen den 19 november 1992 då kronan slutligen tilläts falla.

- Sverige skulle ändå ha tagit sig ur krisen, poängterar han.” DN 8/9 -12

Men också möjligheterna var uttömda.

När det gäller EU:s valutaunion EMU finns på vår hemsida de senaste artiklarna: **2012-08-30:** Den nuvarande eurokrisen är inte den första. Folkomröstningen om EMU måste respekteras: regeringen får inte binda kronan till euron – svenska politiker måste göra klart att en tvångsanslutning till euron från EU:s sida är ett övergrepp på demokratin och oförenligt med ett fortsatt EU-medlemskap”, **2012-10-25:** ”Lösningen på den fortsatta eurokrisen: Upplös valutaunionen EMU” och **2012-11-15:** ”En överstatlig finanspolitik hotar som ett stort steg mot ett Europas förenta stater – I eurokrisens spår: munkavlepolitik - Stora risker att den svenska EU-avgiften höjs - Hälften av Arktis istäcke borta - Brutit löfte om klimatstödet till fattiga länder”.

Som visades i medlemsinformation 2012-08-30; när den till valutaunionen EMU hörande stabilitetspakten sattes på prov 2003, fungerade inte regelverket. Den nuvarande eurokrisen drabbar inte bara euroländer som Grekland, Portugal och Spanien. Åtstramningarna av statsbudgetarna enligt stabilitetspakten i de flesta EU-länder sker tillsammans med en samtidig åtstramning i de privata sektorena efter fastighetsbubblor i euroländerna, som förlorat de egna penning- och valutapolitiska verktygen. De samtidiga åtstramningarna påverkar förutom den inhemska efterfrågan också importefterfrågan negativt, så att världshandeln och världskonjunkturen sviktar. I spåren tilltar massarbetslösheten och den sociala misären breder ut sig.

Som många gånger visats på vår hemsida har i strid mot EU:s fördrag skattebetalarna i euroländerna fått stå för notan för eurokrisen genom stödköpen av riskfyllda statsobligationer och stödlånen från ”räddningsfonden” EFSF, som först sades vara tillfällig men sedan förklarades vara kvar tillsammans med den nya, permanenta stödfonden ESM. EFSF är redan i stort sett ianspråkstagen. Till ESM ska euroländerna betala in 80 miljarder euro och ställa ut lånegarantier på ytterligare 620 miljarder euro, vilket ska möjliggöra för ESM att ta upp lån på finansmarknaden för 500 miljarder euro som sedan tas i anspråk. Ett deltagande i EMU är alltså inte gratis.

I nästa avsnitt behandlas den så kallade skuldnedskrivningen i Grekland 2012.

6. Den s k skuldnedskrivningen i Grekland 2012

I maj 2010 stod Grekland inför betalningsinställelse och beviljades ett ”räddningspaket” som innehöll 110 miljarder i lån, varav euroländerna stod för två tredjedelar och Internationella

valutafonden (IMF) för en tredjedel. I början av 2012 stod det klart att pengarna inte räckte och i februari beviljades ett andra "räddningspaket", som innehöll 130 miljarder i lån men också villkor om skuldlättnader genom nedskrivningar av bankers och andra finansinstituts innehav av grekiska statsobligationer. Det talades om nedskrivningar på över 50 procent. Förhandlingar inleddes med finansinstitut och andra placerare som också inkasserat riskpremier på lånen. Målet var att skulder på 206 miljarder euro skulle ned till 100 miljarder euro. Måndagen den 12 mars var en uppgörelse i princip klar då drygt 85 procent av de privata långgivarna accepterat villkoren. DN 13/3 -12

Om uppgörelsen skrev Dagens Nyheter på nyhetsplats den 10 mars under rubriken "**Bankerna får plikta för oförsiktiga greklån**" : "Greklands långgivare tvingas visserligen ta stora kreditförluster, men de förlorar inte alltihop såsom kunde ha hänt vid en bankrutt." Samma dag skrev Dagens Nyheter på ledarplats under rubriken "**Mycket skrik för lite ull**" om det som fattades på nyhetsplats. "I utbyte får investerarna förutom nya säkrare obligationer även kontantcheckar och andra godsaker. Grekiska banker får kapitaltillskott.

Privata aktörer 'förlorar' 100 miljarder euro men får igen så mycket att de gör en bra affär i alla fall. Till stor del handlar det om att europeiska skattebetalare övertar deras fordringar. För nu är det bara för EU och IMF att starta det andra räddningspaketet för Grekland på 130 miljarder euro.

Nedskrivningen av skulderna borde ha gjorts för länge sedan. Under dröjsmålet har de privata investerarna kunnat samla in räntorna, lösa in obligationer till fulla värdet och dra sig ur Grekland. Nu sopar EU upp resterna." DN 10/3 -12

Dagen före återgav Svenska Dagbladet ett TT-meddelande om compensationen till bankerna och andra privata långgivare . "Euroländerna och ECB har som plåster på såren för skuldlättnaden - som ska radera ut 110 miljarder av grekiska obligationslån – erbjudit banker och fonder viss kontant compensation, likviditetstillskott och betalning av upplupna räntor på sammanlagt 93,5 miljarder euro. TT" SvD 9/3 -12

Som om detta inte var nog kunde man läsa den 29 december i Svenska Dagbladet från Direkt under rubriken "**Höjt grekiskt kapitalkrav**" : "Greklands fyra största banker måste öka sitt kapital med 27,5 miljarder euro efter att ha tagit förluster i samband med Greklands skuldbytesavtal i år. Det meddelade den grekiska centralbanken i torsdags, enligt Bloomberg. Det totala rekapitaliseringsbehovet för banksektorn uppgår till 40,5 miljarder euro, och centralbanken konstaterade att de 50 miljarder euro som 'öronmärks' för banksektorn i landets stödprogram 'är lämpligt att täcka rekapitaliserings- och rekonstruktionskostnaderna för den grekiska banksektorn.'" SvD 29/12 -12

Man tar sig för pannan. Man bävar för bankunionen när man ser hur det fungerar i praktiken !

7. EU-eliten vill bygga en superstat och ta mesta makten från riksdagen

Eurokrisen utnyttjas av EU-eliten för nya steg i överstatlig riktning, så att makten flyttas från de nationella parlamenten till Bryssel. Starka krafter vill att finanspolitiken ska centraliseras till EU. Så kallade transfereringar, skattemedel som nationellt använts till t ex barnbidrag och andra sociala förmåner ska också kunna slussas till andra medlemsländer i eurokrisens spår för att stabilisera valutaunionen EMU. EU blir en s k transferunion. Man bortser från det förhållandet att EMU inte är ett optimalt valutaområde. Länderna skiljer sig för mycket åt vad gäller ekonomisk struktur, konkurrenskraft och korruption och den ekonomiska utvecklingen är ojäm, med den påföljd att olika spänningar är inbygda i själva konstruktionen. Produktivitetsutvecklingen skiljer sig t ex

mycket åt mellan länder med i huvudsak jordbruk och turism och högt industrialiserade länder.

Vid den svenska folkomröstningen 1994 om EU gjordes det klart att finanspolitiken låg utanför EU-medlemskapet. Hade det inte varit på det sättet, skulle folkomröstningen med all sannolikhet ha resulterat i ett Nej. Politikerna har därför inte mandat från svenska folket att överföra beslutanderätt över finanspolitik till EU.

En politisk union har också aktualiserats, dvs en fullt utbyggd federation där EU tar över makten på alla väsentliga områden från de nationella parlamenten.

I sitt årliga tal om "Tillståndet i Unionen" den 12 september i fjol i EU-parlamentet aktualiserade EU-kommissionens ordförande José Manuel Barroso på olika sätt att makten skulle centraliseras till EU på medlemsländernas bekostnad, t ex bankunionen, gemensamma euroobligationer där medlemsländerna tar ansvar för varandras skulder och en "demokratisk federation av nationalstater" efter ett nytt fördrag. DN 13/9 -12

I en artikel på Brännpunkt i Svenska Dagbladet den 15 september i fjol återkom Barroso till dessa teman. **"Vi måste fullfölja den ekonomiska och monetära unionen och skapa en bankunion och en finanspolitisk union" ...**

"För att den ekonomiska och monetära unionen ska bli framgångsrik måste vi samtidigt röra oss mot en politisk union."

Den 16 september intervjuades EU-kommissionens ordförande i SVT:s Agenda utan att någon kritiker, t ex Storbritanniens premiärminister David Cameron, fick ge sin syn så att kravet på saklighet uppfylldes.

Den 7 november framträdde Tysklands förbundskansler Angela Merkel i en extradebatt i EU-parlamentet. Något som bara stats- och regeringschefer gör när deras länder har ordförandeskapet i EU och därför har Angela Merkel inte varit där sedan 2007. Men nu framträdde Merkel som EU:s okrönte drottning med budskapet om federalism fullt ut i framtiden och överstatlig finanspolitik på kort sikt som ett led.

"Angela Merkel höll ett starkt federalistiskt tal där hon talade om en framtid där EU-kommissionen är en regering för unionen, EU-parlamentet lagstiftande församling och medlemsländernas ministrar en andra kammare." DN 8/11 -12

Den tyska förbundskanslerns och kommissionsordförandens linje innebär det största hotet mot vår självbestämmanderätt och demokrati som någonsin aktualiserats i modern tid och måste avvisas.

8. Missnöjet med EU har aldrig varit så stort som nu

I ett stort reportage av Therese Larsson i Svenska Dagbladet den 13 januari i år under rubriken **"Klyftorna drar i sär EU"** redogörs för en undersökning som EU själv har gjort och som visar att missnöjet med EU aldrig varit så stort som nu. "... - om det inte vore för att missnöjet med EU aldrig varit så högt som nu. Av unionens halva miljard medborgare är det bara 31 procent som säger att de har förtroende för Bryssel, en minskning med 17 procentenheter sedan våren 2008, alltså innan krisen bröt ut. Det visar en undersökning EU själv gjorde i början av förra sommaren. Så sent som 2011 svarade fortfarande 40 procent att de såg positivt på samarbetet."

I Norge, som är fritt från EU, har Nej-sidan 83 procent och Ja-sidan 17 procent i en aktuell

undersökning om inställningen till ett norskt EU-medlemskap. SvD 5/12 -12

I **Sverige** :”**10 procent** av svenskarna skulle rösta ja till euron om det hölls en folkomröstning i dag. **82 procent** skulle rösta nej till ett svenskt medlemskap i eurosamarbetet, enligt Statistiska centralbyrån.” SvD 13/12 -12

Storbritannien : ”En färsk opinionsmätning visar att 56 procent av britterna skulle rösta för att lämna EU i en folkomröstning, medan 30 procent vill vara kvar.” DN 23/11 -12

”Skulle britterna få säga Yes eller No till fortsatt EU-medlemskap idag, skulle en klar majoritet rösta för att lämna unionen. Det visar flera nya opinionsundersökningar.” SvD 14/1 -13

En överväldigande majoritet vill ha en folkomröstning. ”**Att det verkligen** kommer att bli en folkomröstning understryks av att en överväldigande majoritet vill att en sådan ska hållas.” SvD 25/11 -12 Folkviljan är alldeles klar i Storbritannien. Man ville ha en folkomröstning redan om Lissabonfördraget som också utlovades men sveks av labour, när det stod klart att resultatet skulle bli ett Nej.

9. Tories i Storbritannien utlovar en folkomröstning om EU-medlemskapet senast 2017 om de sitter kvar vid makten efter valet 2015

Onsdagen den 23 januari höll Storbritanniens premiärminister David Cameron sitt länge väntade tal om Storbritanniens förhållande till EU och löftet om en brittisk folkomröstning om EU-medlemskapet. Om tories sitter kvar vid makten efter parlamentsvalet 2015 ska förhandlingar inledas med EU om innehållet i det brittiska EU-medlemskapet. Sedan får britterna ta ställning till resultatet i en folkomröstning senast 2017 om Ja eller Nej till EU-medlemskapet. Därmed har både omförhandling och utträde ur EU satts på dagordningen inför nästa parlamentsval i Storbritannien. Han sade, att han vill att Storbritannien ska förbli EU-medlem.

” - Det är dags att det brittiska folket får säga sitt. Det är dags att avgöra frågan om Storbritannien och Europa, sade Cameron i gårdagens tal, av många kallat det viktigaste i hans politiska karriär.” DN 24/1 -13

David Cameron vill att EU förändras och han listade fem punkter : 1) Den inre marknadens konkurrenskraft ska öka med nya frihandelsavtal och minskad byråkrati i Bryssel. 2) EU ska bli mer flexibelt, ”mer som ett nätverk än ett tungt block”, där länder kan välja vilka områden de vill vara med och samarbeta kring. 3) Makt måste kunna tas tillbaka. Alla länder är olika och det går inte att harmonisera allt. Premiärministern tillsatte i somras en utredning för att se vilka befogenheter som Storbritannien kan och bör ta tillbaka från Bryssel. 4) De nationella parlamentens roll ska stärkas. EU har inte tillräcklig demokratisk legitimitet. 5) Rättvisa. Den inre marknaden är EU:s kärna – inte euron. Alla länder måste ha lika mycket att säga till om på den inre marknaden, även om eurozonens samarbete fördjupas. SvD och DN 24/1 -13

Skulle Storbritannien träda ur EU, blir det med all sannolikhet någon form av frihandelsavtal dem emellan, för det har båda parter ett starkt ekonomiskt intresse av. Schweiz har redan ett sådant frihandelsavtal med EU. Handeln med den inre marknaden skulle då fortsätta som vanligt.

På den politiska dagordningen inför parlamentsvalet 2015 i Storbritannien har alltså premiärminister David Cameron satt innehållet i EU-medlemskapet i fråga, aktualiserat en omförhandling med EU och ställt i utsikt att folket ska få bestämma i en folkomröstning om ett Ja eller ett Nej till fortsatt EU-medlemskap. Därmed har en politisk process inletts som också kan

påverka de andra partierna med tanke på den starka opinionen både för en folkomröstning och ett utträde ur EU, även om den första reaktionen blev negativ. Så var den brittiska oppositionsledaren och ordföranden i Labourpartiet Ed Millibands första kommentar till David Camerons tal: ”Han ställer Storbritannien inför år av osäkerhet och spelar ett högt spel med vår ekonomi. Vi vill inte ha en folkomröstning om medlemskap eller inte.” SvD 24/1 -13

Låt folket bestämma om EU-medlemskapet i en folkomröstning !

Kaj Lidén
ordf, Folkrörelsen Nej till EU – Botkyrka
www.nejtilleu.se/botkyrka